

Ko bilo bi . . .

Ko bil bi zefir jaz
in jelka bi ti
na visoki samotni gori!
Ko bil bi jaz list,
na njem rosa bi ti
ob prvi jutranji zori!

Ko bil bi morjé jaz
in obala bi ti,
drhteča v mojem objetju!
Ko bil bi jaz zemlja
in solnce bi ti,
a solnce v večnem poletju!

Ko bil jaz jezero
in lotos bi ti,
plavajoč na njega površini!
Ko bil bi jaz dol
in vijolica ti,
cvetoča v doline tišini!

Ko bil svečenik jaz
in molitev bi ti,
ki vernike z njo blagoslavlja!
Ko bil bi jaz mati
in beseda bi ti,
ki od sina se z njo poslavlja!

Ko bil bi oko jaz
in solza bi ti,
kot biser v njem lesketajoča!
Ko bil bi srce jaz
in misel bi ti,
skrivnostno v njem sanjajoča!

Ko bil bi jaz pevec
in pesem bi ti
iz duše ljubeče kipeča!
Ko bil . . . Ah varljivi sen!
Ločena, ločena do konca dni,
v odpovedi nemi trpeča . . .

Ksaver Meško.